

Lednové aktuality ze školy

První lednové pracovní pondělí bylo svátkem stolního tenisu. Sport, relax a veselá nálada, to jsou atributy, které i letos přinesl devátý ročník NTPA (Novoroční turnaj pedagogických amatérů). Trefné komentáře vydařených, méně povedených i kuriózních zákroků vytvořily skvělou atmosféru. Po vyhodnocení tabulek obou skupin následovalo předávání cen a památeční foto. Turnajové odpoledne skončilo a zúčastnění sportovci se už těší na další jubilejní ročník! Paní učitelce Čechové děkujeme za tradičně bezchybnou organizaci!

Další lednovou sportovní akcí byl florbalový turnaj dětí prvního stupně. Již několikrát jsem zmiňovala všeobecnou oblibu tohoto sportu. Také na naší škole má tento rychlý sport kvalitní hráčskou základnu, dokonce i u nejmladších dětí prvního stupně. Skvělé publikum vytvořilo hráčům podporující atmosféru a ti bojovali za své týmy jako lvi. Radost z vítězství, přijetí porážky, zlepšení individuálních dovedností a pocit kolektivní soudržnosti jsou kromě odměn za vítězství důležité cennosti, které si ze sportovní haly všichni odnesli.

Ve středu 17. ledna odvezl velký autobus milovníky bílé stopy na Šumavu. Po rozdělení do skupin podle lyžařských dovedností vyrazili běžkaři různými směry, aby poznávali bílou krásu Horské Kvildy, Zlaté Studny nebo prameny Vltavy a Bučinu. Na klidných bílých pláních se vystřídal snad všechny druhy počasí, které prověřily odolnost lyžařů. Také zpáteční cestu zpočátku pořádně zdramatizovala ledovka. V pozdních večerních hodinách se domů vrátili unavení, ale moc spokojení lyžaři. Většina z nich pojedje v únoru a březnu na lyžařský výchovně vzdělávací kurz do Pece pod Sněžkou, který

budou sjezdaři tentokrát absolvovat v novém outfitu. Od našeho zřizovatele jsme dostali darem nové neonové „rozlišovák“ se znakem města a heslem: „Město Mladá Vožice fandí sportu“. Díky nim se stanou na svahu nepřehlédnutelní, čímž se výrazně zvýší i jejich bezpečnost. Za skvělý dar moc děkujeme!

Také v lednu pokračoval v tábořském bazénu plavecký výcvik nejmladších žáků. Do Resortu Blatnice odjely relaxovat s pedagogickým dohledem děvčata z 8. A. Na stejném místě bilancovaly loňskou sezónu členky pěveckého sboru VOUS.

Leden ukončil první pololetí školního roku. Za odměnu navštívili oblíbené českobudějovické Hopsárium žáci prvních a druhých tříd, kde se báječně vyřádili na nafukovacím žralokovi, maxitrampolínách, osmimetrové prolézačce, dopravním hřišti a mnoha dalších atrakcích.

Během ledna proběhla školní kola vědomostních olympiád – v českém, anglickém a německém jazyce, dějepisu a přírodovědných předmětech. Jejich výherci pojedou reprezentovat naši školu do okresních kol.

Úplně poslední lednový den odjeli žáci 6. a 7. tříd do pražského divadla Broadway zhlédnout generální zkoušku muzikálu Trója, ve kterém ožil příběh ze starověkého Řecka. Prožili známou epizodu, ve které je dostatek prostoru pro lásku, intriky, tvrdé střety a boje, viděli i bájného Trojského koně. V průběhu děje nahlédli do slavného historického období a obohatili se o spoustu poznatků, které v učebnicích vůbec nenašli.

Závěrem mi dovoluť vyjádřit veliké poděkování vedení společnosti Koh-i-noor Mladá Vožice, a.s., které poskytlo naší mateřské škole sponzorský dar, za který budou nakoupeny didaktické hry. Vzájemné spolupráce si velice vážíme a děkujeme za ni!

Vám, našim čtenářům, děkujeme za přízeň v novém roce!

Hana Váchová

VÝSTAVA PRACÍ DĚTÍ Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

od 16. 1. 2024 probíhá v Městské knihovně v Mladé Vožici

INFORMACE Z MATEŘINKY

Začátkem ledna se všechny třídy věnovaly tématu Tří králů. Kočičky napodobovaly jejich pochod spojený s písní a převleky, které si samy vyrobily, a moc je to bavilo. Kuřátka si Tři krále vyrobila skládáním a lepením barevných papírů, Berušky se o nich naučily básničku a vyhledávaly a vybarvovaly písmenka slova KORUNA.

Písničkami a básničkami jsme spolu s dětmi přivolávaly zimu. A ta si přece jen nechala říci, přišla sice zlehýnka, ale přesto si děti mohly užít spoustu zimních radovánek, od vyšlapávání cestiček, pozorování stop ve sněhu, až po stavění sněhuláků. Pouze jízdu na lopatách ze svahu si děti užily jen párkrát. Budeme si muset ještě počkat a doufat, že znovu napadne sníh. Přesto na všech třídách téma zima pokračovalo. Kuřátka si společně vyrobila paní Zimu, povídala si o zimních sportech a řešila, jak se v zimě správně obléknout. Berušky kreslily sněhuláky, vyráběly ledové ozdoby, stříhaly sněhové vločky, vyrobily sněhové koule z papíru a koulovaly se. Broučci vytvořily sněhuláky a zimní krajinu, Ježečci se zabývaly zimními sporty a utužováním zdraví v zimním období. Třídy předškoláků se věnovaly také tématu Ptáčky v zimě, poznávaly druhy ptáčků, hrály si na ptáčky, vyráběly krmítka z klacíků a pozorovaly ptáčky on-line na webkameře.

Měsíc únor bude pro všechny třídy plný pohá

Očekávané akce v únoru

základní škola

- 2. 2. Pololetní prázdniny
- 5. 2. Školská rada
- 6. 2. Olympiáda z německého jazyka, okresní kolo
- 7. 2. Hopsárium České Budějovice, 3. a 4. ročník
- 8. 2. Návštěva Wellness Radostovice, dívky 8. B
- 10. 2. – 17. 2. Lyžařský kurz Pec pod Sněžkou, 7. roč.
- 21. 2. Tonda obal na cestách, 1. a 2. stupeň
- 21. 2. Zeměpisná olympiáda, okresní kolo
- 27. 2. Olympiáda z anglického jazyka, okresní kolo

mateřská škola

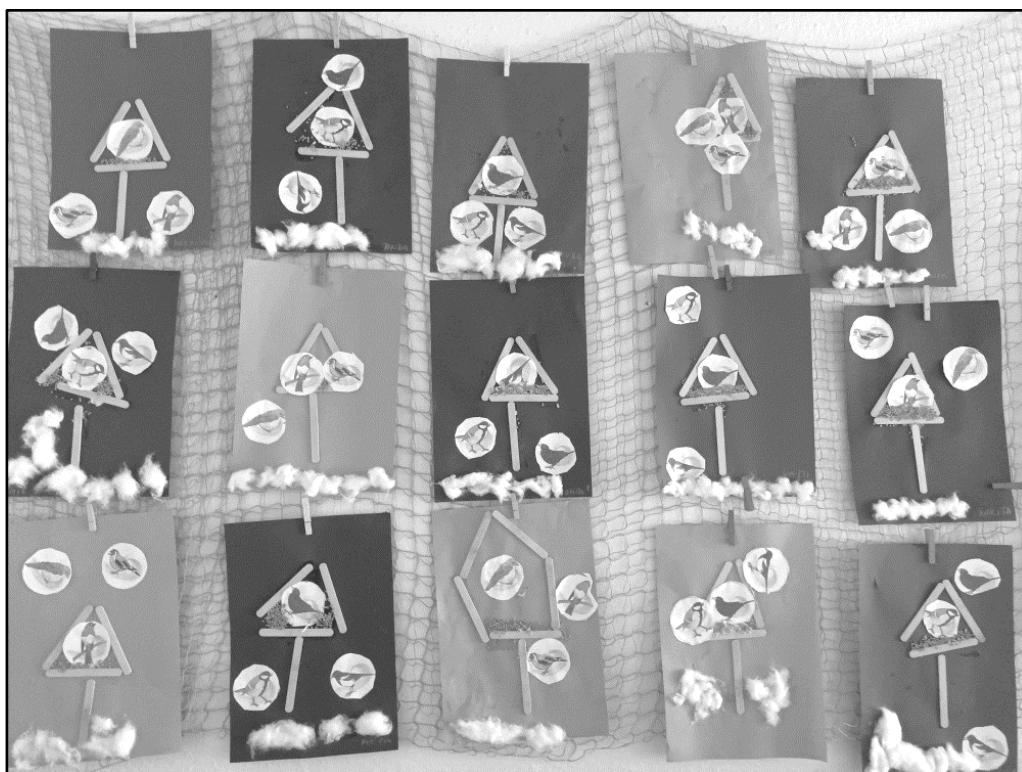
- 2. 2. Pololetní prázdniny, snížený provoz
- 14. 2. „Pasáček vepřů“, Bářino toulavé divadlo
- 29. 2. Karneval v MŠ

dek. Budeme se těšit na příchod pohádkové babičky a na její kouzelná klubička, která ukrývají pohádku pro každou třídu. A jaké to budou pohádky, to se dozvíte v příštím vydání Vožičánu. Poslední týden v únoru se děti s p. učitelkami budou chystat, připravovat a těšit na karneval.

Na závěr bych chtěla poděkovat panu Gregorovi za sladké dobroty pro všechny děti ze školky.

Spoustu hezkých zimních dnů všem!

Za kolektiv MŠ Lenka Kolaříková

Krmítka s ptáčky,
třída Berušek

Karel IV. Lucemburský

Vybral jsem si ho k popisu, protože mi jeho život přišel velmi zajímavý. Narodil se v roce 1316 v Praze a zemřel v 62 letech. Kdybych ho měl popsat, řekl bych, že byl velmi vysoký. Na svou dobu měřil 173 cm. Všichni víme, že se stal českým králem, dokonce i císařem Svaté říše římské.

Karel byl vysoké svalnaté postavy, obličej mu zdobily hnědé oči, měl křivý nos a spousta jizev.

Karel ctí Boha, stal se moudrým vladařem a kladně přistupoval k lidem. Spravedlnost mu nebyla cizí. Měl pozitivní vztah k přírodě i prostředí. Budoval vinice, města, hrady a kulturní instituce. Karel byl velmi vzdělaný. Uměl hovořit pěti jazyky. Napsal významné dílo s názvem *Vita Caroli – Život Karlovů*. Bohužel jeho život zmařil pád z koně a následný zápal plic, na který v roce 1378 zemřel.

Karel IV. pro naše země vykonal mnoho důležitých věcí, zanechal po sobě řadu historických památek nejen materiálních, ale i uměleckých.

Jára Vlášek, 8. A

Karel IV.

Rozhodl jsem se hovořit o Karlu IV., protože to byl slavný český král a císař Svaté říše římské. My Češi jsme na něj hrdí a dodnes obdivujeme krásné stavby, které nechal postavit.

Narodil se sice jako Václav Lucemburský, ale při biřmování přijal jméno Karel. Číslovku IV. si ke jménu připojil až ve chvíli, kdy se stal čtvrtým římským císařem tohoto jména. Narodil se 14. května 1316 v Praze jako následník trůnu Elišky Přemyslovně a otci Janu Lucemburskému.

Zřejmě to nebyl žádný velký krasavec. Nosil dlouhé hnědé vlnité vlasy. Jako většina mužů ve středověku měl vousy. Oči byly také hnědé. Obličej mu hyzdila jizva a křivý nos, pozůstatky z prodělaných soubojů. Na svou dobu byl poměrně vysoký a statný. Traduje se o něm, že si potrpěl na módní oblečení.

O Karlovi IV. se učíme jako o moudrém a spravedlivém vladaři, který byl ke svým poddaným vlídný a dokázal jim naslouchat. Jistě by však nedosáhl tolika úspěchů, pokud by neuměl být tvrdý a neústupný nejen k sobě, ale i k druhým.

Rozhodně však mnohého dosáhl i díky své inteligenci. Mluvil několika jazyky. Rád se účastnil turnajů. Miloval krásné ženy. Celkem čtyřikrát se oženil. Byl však i velmi zbožný a uvědomoval si důležitost vzdělání, proto nechal v Praze založit univerzitu.

Karel IV. žil a pracoval pro blaho své země. Tím si zasloužil náš obdiv. Vyrovnat se Karlovi IV. by asi dokázal málokdo.

Matyáš Nerad, 8. A

Lesní krajina

Na první pohled nás upoutá řeka, jejíž tok se volně klikatí. V ní teče krásně průzračná voda na krajích zamrzající. Ve vodě se odrážejí stíny stromů z okolního lesa. Většinu krajiny zalesňují listnaté stromy, místy se vyskytují i jehličnaté. Stromy pokrývá vrstva těžkého sněhu. V dále rostou dvě vysoké borovice. Mezi stromy prosvítají jemné sluneční paprsky, které se lesknou na hladině řeky.

Zimní krajina se mi velmi líbí, ráda bych ji navštívila.

Kazdová Aneta, 6. A

Zimní krajina

V této krajině můžeme vidět mnoho stromů obalených bílým sněhem a čistou řeku, která tudy protéká. Mezi stromy prosvítá zlaté slunce, které se odráží na vodní hladině.

V dále roste vysoká borovice, kterou nepokrývá mnoho napadaného sněhu. Řeka má čistou barvu a u krajů zamrzá. Nad řekou, která se klikatí lesem, můžeme spatřit strom, který se naklání k řece. Celá krajina je pokryta studeným sněhem.

Tato krajina se mi velmi líbí, působí na mě klidným dojmem.

Zubíková Michaela, 6. A

Krajina s řekou

Na hladinu řeky dopadají sluneční paprsky, které se na ní společně s okolními stromy odrážejí. Kolem břehů řeka pomalu zamrzá. Řeku z obou stran lemují zasněžené stromy. Je vidět, že jeden strom už spadl, a s okolními křovinami tak vytváří úchvatný pohled. V dále si můžeme všimnout vysoké borovice, též zasypané sněhem, nad níž prosvítá zářivě žluté slunce.

Krajina se mi moc líbí, působí na mě klidným dojmem. Ráda bych se tam podívala.

Balíková Amálie, 6. A

O pyšné borůvce

Na drobném keříku uprostřed malé zahrádky žila pyšná borůvka. Byla mnohem větší než její kamarádky na větvičce. A protože visela u špičky, měla krásnou fialovou barvu.

Jednoho dne šla okolo keříku moc milá dívka jménem Lucinka. Měla pomněnkově modré oči, tmavě hnědé vlasy a krásně voněla. Pyšná borůvka chtěla být hezčí než Lucinka.

Holčička odešla, ale za pár minut se vrátila natrhat borůvky na koláč. Pyšná borůvka se zděsila a snažila se ukrýt, ale nešťastnou náhodou spadla z keříku na zem. Když se dokutálela na cestu, uviděla, že k ní

pomalou jde Lucinka. Ta ji vložila do dlaně a borůvka poprvé promluvila. Lucinka se zprvu vyděsila, ale borůvka jí všechno vysvětlila. Lucinka vzala borůvku s sebou domů.

Když šli všichni spát, Lucinčina maminka viděla na zemi pyšnou borůvku. Myslela si, že dcerce vypadla z košíku, a proto ji dala mezi ostatní borůvky, které si připravila na koláč.

Ráno Lucinka vstala a posnídala maminčin výborný domácí koláč. Po snídani Lucinka hledala pyšnou borůvku. Hledala ji celý den, plakala a plakala. Nakonec hledání vzdala a přidala si koláč.

Julie Vondrušková, Veronika Švejdová, 5. A

O červené ředkvičce

V malém záhonku žila s rodinou Červených malá ředkvička. Ředkvička se jí říkalo proto, že byla nejčervenější a nejkulatější z celé rodiny. Jednou maminka řekla, že došla voda. „Tatínku, pošleme malou ředkvičku pro vodu.“ Tak maminka s tatínkem poslali ředkvičku do druhého záhonu. Ředkvička vzala džbán a šla. Cesta byla dlouhá a také potkala hodně cizích lidí – mrkev, celer a dvě velké staré brambory. Pěkně pozdravila a šla dál. Přišla do druhého záhonu a poprosila o vodu. Byl tam

hodný brouk a vodu jí ochotně nalil. Holčička se vrátila na cestičku směrem domů.

Už se stmívalo a zeleninka se trochu bála. Narazila na velikého slizkého slimáka a domů už se nevrátila. Slimák ji doma vykrmoval a každý den zkoušel, jak má tlustý prstíček. Ředkvička byla bez naděje. Slimák už připravoval velikánský hrnec. Nalil do něj vodu a chtěl ji uvařit. V ten moment vstoupil král Ředkvičák a vzal si ji do svého záhonu. A byla svatba. A jestli je slimák nesnědl, žijí tam dodnes.

Vojta Hájek, Kuba Semrád, 5. A

O neposlušných okurkách

V novém skleníku uprostřed malebné zahrady žilo sedm malých okurek se svou maminkou. Okurky však byly neposedné. Celé dny skákaly ze šlahounu na šlahoun a různě si omotávaly nožičky a ručičky. Jedna dokázala na šlahounu přeskákat celý skleník, jako by byla Tarzan, pán džungle.

Jednou jim maminka řekla, ať neskáčou, protože si zlomí vaz. A jak maminka řekla, tak se i stalo. Jedna z okurek skočila z okna a zlomila si všechny kosti. Pak přišel pes a snědl okurku. Ostatní okurky plakaly, že přišly o svou sestřičku. Druhý den se dvě okurky

hádaly a jedna vyhodila druhou z okna. Tentokrát pes čekal pod oknem a okurka spadla psovi hned do tlamy. Maminka raději zabaríkadovala okna. Třetí den se pět okurek pohádalo kvůli tomu, že třetí okurka vyhodila druhou okurku z okna. Čtvrté okurce ruply nervy a umlátily sestru kamenem. Z okurky zbyl jen okurkový džem.

Jednoho dne paní farmářka otevřela dveře a do skleníku vstoupil její syn. Ten byl hrozně hladový a snědl zbytek okurek.

Eva Obecovská, Štěpán Michael Lžičář, 5. A

Obecně prospěšná společnost při Základní škole a Mateřské škole v Mladá Vožici

pořádá

KARNEVAL

v sobota 16. března 2024 v sálu Záložny

Všichni jste srdečně zváni.